

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7CoP/63/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7220201553
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Frederika Zozuláková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2022:7220201553.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Frederiky Zozulákovvej a členov senátu Mgr. Miloša Greguša a JUDr. Denisy Novotnej Mlinárčikovej vo veci starostlivosti súdu o maloletého A. B. nar. XX.X.XXXX zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Košiciach dieťa rodičov C. B. nar. XX.X.XXXX bývajúceho v B. D. E. F. XXXX/XXA zastúpeného Advokátskou kanceláriou Juristi, s.r.o. so sídlom v Košiciach na Popradskej č. 66 v mene ktorej koná JUDr. Danica Holováčová advokátka a G. A. nar. XX.X.XXXX bývajúcej v B. na H. XX/B zastúpenej JUDr. Martinom Kožiakom advokátom so sídlom v Košiciach na Murgašovej č. 3 v konaní o návrhu otca na úpravu práv a povinností k maloletému dieťaťu o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Košice II z 16.4.2021 č.k. 19P/25/2020-216 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Košice II z 8.4.2022 č.k. 19P/25/2020-349 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok v spojení s opravným uznesením.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie rozhodol nasledovne:

I. Maloletého A. zveruje do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov, ktorá sa bude realizovať v týždňových intervaloch striedania tak, že odovzdávajúci rodič riadne pripraveného A. odovzdá preberajúcejmu rodičovi vždy v piatok o 18.00 hod. v mieste svojho bydliska.

II. Osobitný režim starostlivosti o maloletého A. platí počas školských prázdnin, kedy maloletý bude v osobnej starostlivosti matky:

- počas letných školských prázdnin každý kalendárny rok od 01.07. od 10.00 hod. do 15.07. do 19.00 hod. a od 08.08. od 10.00 hod. do 20.08 do 19.00 hod.,

- počas jesenných školských prázdnin v nepárnom kalendárnom roku od posledného dňa školského vyučovania pred začiatkom jesenných školských prázdnin od 19.00 hod. do posledného dňa predchádzajúceho začatiu školského vyučovania po skončení jesenných školských prázdnin do 17.00 hod.,

- počas Vianočných prázdnin v párnom kalendárnom roku od posledného dňa vyučovania pred začiatkom Vianočných prázdnin od 17.00 hod. do 28.12. do 19.00 hod. a v párnom kalendárnom roku od 28.12. od 19.00 hod. do posledného dňa prázdnin predchádzajúceho začatiu školského vyučovania do 17.00 hod.,

- počas jarých prázdnin v párnom kalendárnom roku od posledného dňa školského vyučovania pred začiatkom jarých prázdnin od 19.00 hod. do posledného dňa prázdnin predchádzajúceho začiatku školského vyučovania do 17.00 hod.,

- počas Veľkonočných prázdnin v nepárnom kalendárnom roku od posledného dňa školského vyučovania pred začiatkom Veľkonočných prázdnin od 17.00 hod. do posledného dňa prázdnin predchádzajúceho začiatku školského vyučovania do 17.00 hod.,

- počas ostatných dní školských prázdnin bude A. v starostlivosti otca.

III. Obaja rodičia sú oprávnení a povinní maloletého A. zastupovať a spravovať jeho majetok.

IV. Otec je povinný prispievať na výživu maloletého A. mesačným výživným vo výške 200 € vždy do 15. dňa v mesiaci vopred, k rukám matky, s účinnosťou od právoplatnosti tohto rozsudku.

V. Prídavok na dieťa je oprávnená poberať matka.

VI. Daňový bonus je oprávnený uplatniť si otec.

VII. A. bude mať trvalý pobyt v mieste bydliska matky.

VIII. Ukladá rodičom povinnosť podrobiť sa odbornému poradenstvu na Referáte poradensko-psychologických služieb Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Košice a to po dobu 6 mesiacov.

IX. Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Proti tomuto rozsudku proti výrokom I., II., IV., V., VII. a VIII. podal v zákonnej lehote odvolanie otec podľa § 365 ods. 1 písm. f/, g/ a h/ CSP a navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie alternatívne, aby napadnutý rozsudok v napadnutých výrokoch zmenil v zmysle jeho návrhu z 24.2.2020. Uviedol, že súd prvej inštancie nevykonal dokazovanie spočívajúce v znaleckom dokazovaní, kde primárnym účelom bolo preveriť výchovnú spôsobilosť oboch rodičov a na základe toho definovať, aká úprava styku bude maloletému dieťaťu najviac vyhovovať. Konajúci súd aj napriek jeho návrhu nepovažoval za potrebné vykonať znalecké dokazovanie na preukázanie jeho tvrdení. Poukazuje na odôvodnenie rozhodnutia (pod bodom 52.). V súvislosti s uvedenými tvrdeniami súdu aj s ohľadom na najlepší záujem dieťaťa je potrebné v zmysle Dohovoru o právach dieťaťa odstrániť všetky rozpory a nedostatky, ktoré by mohli narušiť mravnú výchovu dieťaťa. V tomto prípade existuje značné množstvo rozporov na strane matky, ktoré značne vylučujú efektívnosť a odôvodnenosť striedavej starostlivosti o mal. A.. Napriek tomu, že matka požíva vo zvýšenej miere alkohol, že sa rada zabáva v neskorých hodinách v rôznych zariadeniach, že býva v 1-izbovom byte spolu s priateľom a tieto podmienky nie sú vhodné pre maloletého, konajúci súd nevidel žiadne dôvody na vykonanie znaleckého dokazovania. Otázky bývania matky s jej priateľom znáša nedostatočne aj samotný maloletý A., keď sa vyjadril, že nemá rád, keď je pri mame a je tam aj jej priateľ. Maloletý uviedol, že ho matkin priateľ štipal a robil mu zle. Pri otázke sa treba jednoznačne pristaviť pri tvrdeniach maloletého, tak ako na to poukazuje vyššie, že je mu lepšie ak sú v byte s mamou sami. Zároveň sám uvádza, že v blízkosti priateľa matky nachádzajúceho sa v byte matky, túto maloletý nepočúva a nárokom sa správa zle. Toto správanie maloletého možno opätovne aj s prihliadnutím na tvrdenia pedopsychiatricky MUDr. I. pripísať len tomu, že dieťa si týmto kompenzuje emocionálnu traumu z toho, že matka ho už raz opustila, keď v roku 2019 odišla. Aj keď má maloletý matku rád, je neprípustné, aby dieťa malo zdieľať domácnosť s matkou a jej priateľom, najmä ak ide o tak malý priestor v podobe jednoizbového bytu. Maloletý je totiž účastníkom všetkých rozhovorov a činností matky s priateľom, ktoré na neho môžu pôsobiť rušivo, najmä v súvislosti s tým, že opätovne bude vystavené tomu, že sa o matku musí deliť, resp. že sa mu matka nevenuje tak ako sa mu venuje otec. Toto všetko sú dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré sú signálom na hlbšie skúmanie podmienok výchovy, ako aj matky, ktoré môže viesť aj k úvahe o ľahkom týraní maloletého. Súd sa priklonil v tejto otázke k názoru ÚPSVaR, ktorý napriek týmto signálnym tvrdeniam maloletého nevenoval pozornosť a uspokojil sa s vysvetlením matky, ktorá poprela tvrdenie maloletého syna. Kolízny opatrovník zauvažoval, že „ak by partner matky bol taký zlý, to dieťa sa s ním nebude hrať, ale on tam funguje, aj napriek tomu, že mu

partner matky urobil nejaký škrabanec“. Toto tvrdenie sa prieči úlohe kolízneho opatrovníka. Je preto dôležité poukázať na podstatu a funkciu tejto inštitúcie. Tvrdenie maloletého, že ho matkin priateľ štípe by malo byť signálom pre zvýšenú ochranu a pozornosť maloletého a nie benevolentné zľahčovanie tejto situácie. Opäť sú tu signály na nariadenie znaleckého dokazovania. Ak konajúci súd uviedol, že vykonaným dokazovaním neboli zistené žiadne prekážky na strane matky, nie je zrejme o aké vykonané dokazovanie ide. Jediným dokazovaním je vypočutie matky, ktorá samozrejme nepovie na seba nič zlé. Napriek tomu, že predložil posudok MUDr. Rosenbergerovej, konajúci súd nevzal do úvahy toto jej posúdenie, aj keď terapeutické aj psychoterapeutické metódy maloletých a dospelých detí sú priamo v náplni takéhoto odborníka. Má za to, že pri posudzovaní maloletého pedopsychiatrička musí vychádzať z vlastného vnímania a vyšetrenia dieťaťa, pretože ide o jej vlastný posudok, a preto tvrdenie kolízneho opatrovníka, že zatajil túto skutočnosť, nemá žiadnu výpovednú hodnotu. Dokonca kolízny opatrovník ide až na hranu možného, keď vo svojej písomnej správe uvádza, že otec „nehľadí na najlepší záujem dieťaťa, neakceptuje jeho vôľu, svojimi postupmi spochybňuje dieťa“ a preto kolízny opatrovník dal súdu na zváženie, či otec vôbec je kompetentný dieťa vychovávať a či nebude v najlepšom záujme dieťaťa zverenie do osobnej starostlivosti matke“. K uvedenej zaujatosti kolízneho opatrovníka uviedol ďalšie tvrdenia. Matka odišla zo spoločnej domácnosti v auguste 2019. Okrem odchodu od neho odišla aj od syna, ktorý mal v tom čase šesť rokov. Išlo o dieťa v predškolskom veku, ktoré o mesiac malo nastúpiť povinnú školskú dochádzku. Matka uviedla, že neodišla od syna, ale od partnera. Ale toto nie je pravdivé ani poctivé tvrdenie, pravdivé tvrdenie je to, že matka ponechala pri partnerovi aj syna. Maloleté dieťa, ktoré v tomto čase najviac pociťuje nedostatok lásky a starostlivosti matky. Je na mieste otázka, ktorá matka by to urobila, berúc do úvahy fakt, že každý má právo sa zabávať, ale nechať dieťa v starostlivosti inej osoby a ísť s priateľmi za zábavou má istú výpovednú hodnotu. Poukazuje v tejto súvislosti aj na fakt, že sa musel postarať o dieťa vo všetkých oblastiach jeho života. Zabezpečiť stravu, nákupy, odniesť dieťa do školy a následne ho vyzdvihnúť zo školy, zabezpečiť jeho mimoškolské záujmy, postarať sa o voľný čas a víkendy a mať na zreteli jeho výchovu, základné návyky a postoje pri formovaní osobnosti a v neposlednom rade mu dať lásku a pochopenie. Nič z toho nevzal do úvahy ani kolízny opatrovník, ani súd pri rozhodovaní vo veci úpravy styku. Ak by matka mala skutočný záujem o svojho syna, žiadala by ona o úpravu styku vo forme zverenia do jej osobnej starostlivosti. Matka však toto neurobila, a ak by tento návrh nepodal on, uspokojila by sa so stretávaním sporadicky tak ako doposiaľ a dieťa by ostalo v jeho výhradnej starostlivosti. Vôbec jej to nevadilo. Vzhľadom na v konaní doposiaľ preukázaný psychický stav maloletého a jeho vyjadrený názor, je potrebné povedať, že ponechanie úpravy rodičovských práv formou striedavej starostlivosti bude iba viesť k eskalovaniu napätia medzi rodičmi a maloletým A., čo riešeniu situácie nenapomáha. Je na zváženie, prečo kolízny opatrovník a ani súd toto správanie matky nevyhodnotil a bez všetkého v odôvodnení rozhodnutia tvrdil, že problém je u neho, ktorý nerešpektuje záujem maloletého dieťaťa. V tejto súvislosti je potrebné poukázať aj na pracovný rytmus matky maloletého, ktorá pracuje ako zástupkyňa vedúceho v jednej nemenovanej predajni, ktorá má otvorené aj cez víkendy. Matka v takomto prípade ponecháva dieťa so svojim priateľom. Práve tým priateľom, od ktorého odchádza maloletý A. s viditeľnou ujmom na vlastnom tele a ktoré bagatelizuje tak samotná matka, ako aj kolízny opatrovník a následne aj súd. V otázke riešenie striedavej starostlivosti je dôležité zaoberať sa aj podmienkami bývania u matky. Z hľadiska bývania aj z hľadiska vzťahov v tejto domácnosti nie je vhodná striedavá starostlivosť. Poukazuje na to, že má vytvorené riadne podmienky na bývanie, veď maloletý býva u neho v domácnosti od odchodu matky. Táto domácnosť je jeho domov a má v tejto domácnosti samostatnú a plne vybavenú podľa svojich predstáv. Zároveň podotýka, že rozhodnutie súdu nemôže kopírovať navonok prejavovaný záujem dieťaťa, ak je zrejme, že tento názor nezodpovedá jeho skutočnej vôli. V intenciách vyššie uvedených tvrdení opätovne poukazuje na funkciu kolízneho opatrovníka. Ak však kolízny opatrovník všetko bagatelizuje, neplní si dôsledne svoju úlohu, ktorá mu je určená zo zákona. V ďalšom namietla aj výrok IV. rozsudku, kde bol otec zaviazaný prispievať na výživu maloletého mesačne výživným vo výške 200 €. Taktiež namietla aj výrok VII. rozsudku, vo vzťahu k trvalému pobytu maloletého dieťaťa v mieste bydliska matky. Z vyjadrenia matky, je zrejme, že všetky výdavky maloletého hradí v celom rozsahu on. Odmietol prispievanie zo strany matky, na výdavkoch sa chce podieľať sám, z čoho vyvodil súd prvého stupňa názor, že má snahu vylúčiť druhého rodiča z výkonu jeho rodičovských práv a povinností. Toto tvrdenie súdu nemá žiadnu oporu o to viac, že aj v prípade, že sa chce podieľať na všetkých úhradách dieťaťa je zlý a aj tento skutok sa mu pripisuje ako niečo negatívne, čo je asi v histórii unikát. Naopak, ak by sa nechcel podieľať na výdavkoch dieťaťa, bol by zrejme tiež zlý. Považuje preto toto zneužitie postavenia súdu na bezbrehú kritiku na jeho adresu za platenie výdavkov pre svojho syna za nepredstaviteľné a za svojvoľný výklad práva a spravodlivosti. Čo sa však týka platenia výživného je dôležité poukázať na fakt, že samotná matka sa taktiež chcela podieľať na platení výdavkov pre dieťa, čo však odmietol.

Preto nerozumie rozhodnutiu súdu, ale aj samotnej matky, ktorá žiadala priznať výživne na maloletého A.. Je zvláštne, že matka sa na jednej strane chcela podieľať na výdavkoch a na strane druhej žiada výživné na syna vo výške 300 €. To všetko v čase, keď sa dozvedela o jeho príjme, čo zvädza k tomu, že si chce finančne prílepiť. Súdom stanovené výživné považuje sa nespravodlivé aj napriek právu dieťaťa zdieľať životnú úroveň obidvoch rodičov. Je zrejmé, že táto zásada môže byť zneužitá. K tomuto tvrdeniu prispieva aj výrok V. rozsudku, v zmysle ktorého prídavok na dieťa je oprávnená poberať matka. Samotné priznanie výživného matke dieťaťa vo výške 200 € spolu s prídavkom na dieťa považuje za nevyvážené a nespravodlivé už aj preto, že sa podieľa a podieľal na všetkých výdavkoch dieťaťa a matka na žiadnych. Vo vzťahu k výroku VII., uvádza, že nie je odôvodnený maloletý A. mal doposiaľ trvalé bydlisko u neho. Od tejto skutočnosti sa odvíja mnoho iných potrieb. Preto nevidí žiadne benefity, ktoré by mali byť príčinou zmeny trvalého bydliska maloletého. Z uvedeného vyplýva, že predmetný rozsudok súdu ako aj celé konanie je arbitrárne, sledované len dôvodmi na strane matky. Súd sa absolútne nevysporiadal s jeho tvrdeniami a najmä ani s názorom mal. A., iba ho nekriticky prevzal a svojvoľne aplikoval účelovo na prejednávajúcu vec tak, aby rozhodol v prospech matky. Je neprípustné a zároveň absolútne nelogické, že súd vo svojom enunciate zaviazal k výživnému jeho, keď hradí všetky potreby maloletého. V prvom rade je potrebné povedať, že inštitút striedavej starostlivosti vo väčšine prípadov úpravu výživného ani nevyžaduje, nakoľko na potrebách mal. dieťaťa participujú obidve strany rovnako a zároveň je absolútne neprípustné, aby súd počas konania nekriticky pristúpil k návrhu matky na určenie výživného, ktorá ani prvotne túto otázku upraviť nežiadala, ale urobila tak len následne účelovo. Okrem toho je úlohou súdu prihliadať na záujem maloletého dieťaťa v každom okamihu konania. V prílohe predložil foto maloletého, ktoré preukazuje jazvu na jeho tele.

Matka vo vyjadrení k odvolaniu otca navrhla, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo všetkých odvolaním napadnutých výrokoch ako vecne správny potvrdil. Odvolanie otca kvalifikuje ako nedôvodné, nemajúce oporu v skutkovom a právnom stave a smerujúce proti oprávneným záujmom maloletého. Obsahom odvolania otca je v rozhodujúcej časti len jeho opätovné poukazovanie na skutočnosti, s ktorými sa prvoinštančný súd náležite vysporiadal a svoje rozhodnutie riadne a vyčerpávajúco odôvodnil. Rovnako je nedôvodné spochybňovanie úlohy a funkcie kolízneho opatrovníka a jeho objektivity zo strany otca len preto, že názor kolízneho opatrovníka nekorešpondoval so subjektívnym názorom a predstavami otca. Naopak, kolízny opatrovník veľmi odborne pristúpil k ochrane práv a oprávnených záujmov maloletého dieťaťa a za účelom objektívneho zistenia najlepšieho záujmu maloletého dieťaťa, objektívneho zistenia predstáv a názoru s ním uskutočnil opakované pohovory. Kolízny opatrovník navyše zistil ovplyvňovanie maloletého syna zo strany otca a jeho opakované vystavovanie „konfliktu lojality“, čo založilo potrebu nariadenia výchovného opatrenia za účelom zlepšenia predovšetkým komunikácie otca vo vzťahu maloletému. V danom prípade sú objektívne splnené všetky podmienky pre striedavú osobnú starostlivosť obidvoch rodičov, ktorá najlepšie zabezpečuje aktuálne vývinové a materiálne potreby maloletého a tento potom nemá pocit straty žiadneho z rodičov, ktorých má rovnako rád a ktorí mu v ich neprítomnosti rovnako chýbajú. Striedavá osobná starostlivosť existovala a reálne funguje od vykonateľnosti neodkladného opatrenia počnúc dňom 27.11.2020. Maloletý A. si na ňu navykol a nemá s ňou problém. V období školského roka prebiehala striedavá osobná starostlivosť v týždňových intervaloch, v období letných prázdnin bol v jej starostlivosti od 1.7.2021 do 15.7.2021, kedy začal súdom stanovený interval osobnej starostlivosti otca. Dlhodobá bezproblémová existencia striedavej osobnej starostlivosti je sama o sebe najpresvedčivejším dôkazom vhodnosti striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov, a teda potvrdením správnosti a zákonnosti rozsudku prvoinštančného súdu. Odvolanie otca je nutné kvalifikovať ako nedôvodné vo všetkých ním uvádzaných odvolacích dôvodoch, skutkových tvrdeniach i právnej argumentácie.

Kolízny opatrovník vo vyjadrení k odvolaniu otca navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch potvrdil ako vecne správny a v najlepšom záujme maloletého. Poukázal na to, že komunikácia medzi rodičmi je sťažená a konfliktná. Otec sa stavia do pozície preferenčného rodiča, slovne deklaruje záujem, aby sa A. s matkou stretával, ale reálne robí všetko preto, aby sa dieťa správalo k matke neprimerane. Neobstojí argumentácia otca, že sa dieťa nechce s matkou stretávať, že nechce ísť k matke, keď je tam jej partner a že otec nemôže dieťa na styk nútiť, pretože otec má zodpovednosť na styk maloletého riadne pripraviť, či už duševne, alebo aj zbalením nevyhnutných vecí. Nemôže nechávať na dieťati, či má, alebo nemá chuť sa s matkou stretnúť. Otec svojim správaním vystavuje dieťa konfliktu lojality, naruša jeho integritu, spôsobuje dieťaťu neurotizáciu. Zároveň fotografia

doložená do spisu pôsobí tendenčne, pretože nie je zrejmé, kedy bola vyhotovená, čas ani dátum nie je viditeľný. Ak fotografia má preukázať to, že dieťaťu je u matky ubližované, upresňuje, že dňa 24.3.2021 bol vykonaný pohovor s maloletým na žiadosť otca, kde A. ukázal konkrétny škrabanec. Vyhrnul si rukáv, kde mal na pravej ruke na predlaktí miznúci škrabanec staršieho dátá. Otec vykresľuje matku ako osobu, pri ktorej dieťaťu hrozí nebezpečenstvo, pričom A. hrá futbal, kde mu neustále hrozí akékoľvek zranenie. Maloletý A. je živé dieťa, aktívne, pohybovo zdatné, takže ak by aj pripustili, že sa občas poškrabi, je to u detí prirodzený jav. Čo sa týka nariadenia odborného poradenstva, je nevyhnutné, aby sa mu rodina podrobila a naštartovala komunikáciu medzi rodičmi smerom k spoločnému dieťaťu a jeho blahu do budúcnosti.

Otec v odvolacej replike k vyjadreniu matky uviedol, že sa nevyjadruje ku konkrétnym skutočnostiam, ktoré namietal. Matka sa nevyjadrila k jej odchodu od maloletého A., ani k otázke jej materinskej potreby požiadať o úpravu styku s maloletým, ani k otázke ponechania starostlivosti o maloletého, ani k návštevám večerných zariadení a zábav, k vzájomným stretnutiam v jej byte za účasti priateľa, k možným pochybeniam, k prinajmenšom zvláštnemu správaniu sa jej priateľa k A., k poraneniu A. a v konečnom dôsledku ani k vysvetleniu, kto sa bude o A. starať, keď bude v práci. Nevyjadrila sa ani k otázke jej vzťahu k maloletému a ani k ďalším otázkam a pochybnostiam uvedeným v odvolaní. Ak by bol konfliktný človek, prečo potom matka odišla samotná od neho a ponechala maloletého A. u konfliktnej a neznášanlivej osoby. Opäť poukazuje na pochybnosti, ktoré vyvstali vo vzťahu k správaniu matky a jej priateľa, zamietnutiu dokazovania znaleckým posudkom a spochybneniu posudku MUDr. I.. Matka nemá žiadne odpovede a o syna nemá taký záujem, ako prezentovala na súdnych pojednávaniach. Preto považuje vyjadrenie matky len za všeobecné a nedostatočné, nereagujúce na jeho odvolanie. K vyjadreniu kolízneho opatrovníka uviedol, že jeho nevhľadnosť k zraneniam maloletého je zarážajúca, pretože ak sú vznesené čo i len minimálne pochybnosti o správaní sa akejkoľvek dospelšej osoby voči maloletému, je namieste riadne a nezávisle to preskúmať, pretože uspokojenie sa len s vypočítaním maloletého je krátkozraké už len preto, že chlapec si je vedomý, aké dôsledky by to malo pre neho samotného, ak by povedal pravdu. Porovnáva toto poranenie s futbalovou hrou. Nemá vysvetlenie u inštitúcie, ktorá má maloletých chrániť a nie zľahčovať situáciu. Aj za predpokladu, že by nie všetky podozrenia boli pravdivé, je povinnosťou kolízneho opatrovníka žiadať znalecké dokazovanie, ktoré by potvrdilo alebo odmietlo jeho tvrdenia a povinnosťou súdu je zistiť reálny stav, pretože je omnoho lepšie podozrenia prešetriť, ako ich ignorovať a bagatelizovať. Naďalej trvá v plnom rozsahu na odvolaní a navrhuje, aby odvolací súd rozhodol v zmysle jeho odvolacieho návrhu.

Otec doplnil svoje stanovisko k vyjadreniu matky a kolízneho opatrovníka. V súvislosti s postojom matky k maloletému A. poukazuje na niektoré jej povinnosti voči maloletému, ktoré stihol zaznamenať od času, kedy začala striedavú starostlivosť. Poukazuje na deň 10.5.2021, kedy matka prišla pre A. do školskej družiny o 17:00, pričom školská družina funguje iba do 16:30 z dôvodu, že nestihla prísť skôr z práce. Pretože tréning (hokej) je o 17:00, nestihla s A. prísť ani na tréning. Dňa 12.5.2021 matka sa rozhodla, že pôjde na výlet, a tak tento deň nebol A. v škole, ale ani na tréningu. Mal popáleniny od slnka, ktoré ho boleli. Napriek tomu, že bol s matkou, tak sa mu to stalo. Matka mala na neho dávať väčší pozor a zabrániť mu, aby nebol vystavený slnku, pričom by nedošlo k ohrozeniu zdravia. Keď sa piatok 14.5.2021 vrátil k nemu, mal ešte stále popáleniny na chrbte, páčila ho pokožka a opäť to musel riešiť on, pretože matka popáleniny vôbec neriešila. Správanie matky je možné hodnotiť ako nezodpovedné voči maloletému. Dáva do pozornosti odvolaciemu súdu, aby zhodnotil, či striedavá starostlivosť je to najlepšie pre A., ak časť pobytu u matky netrúva s matkou, ale s jej priateľom, ktorý nemá žiadny vzťah k synovi, ba práve naopak, robí mu zle. A. prichádza z takého prostredia nešťastný a zronený len, aby bolo matke, ktorá sa o neho doteraz nestarala, zadosťučinené.

Kolízny opatrovník vo vyjadrení k vyjadreniu otca uviedol, že naďalej zotrváva na všetkých písomných a ústnych prednesoch a navrhuje, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil.

8. Otec doručil doplnenie vyjadrenia. V súvislosti s postojom matky k mal. A. poukazuje na niektoré jej povinnosti voči maloletému, ktoré stihol zaznamenať od času, kedy vstúpila do účinnosti striedavá starostlivosť. Predkladá súdu ďalšie fakty, ktoré poukazujú na neplnenie si povinnosti matky voči synovi

v súvislosti v čase , keď je v jej osobnej starostlivosti s jeho športovo-záujmovou činnosťou: A. má naplánovaný oficiálny tréningový proces FC Košice U9. V čase keď trávil prázdniny s matkou chýbal na tréningovej jednotke:

17.8.2021 utorok - plávanie

19.8.2021 štvrtok - doplnkové športy

18.8.2021 streda bol tréning zrušený, pravdepodobne by chýbal aj tam. Matka pred súdom deklaruje, že chce byť so synom a že zabezpečuje všetky jeho potreby. Takisto deklaruje, že nemá problém zabezpečiť si prácu tak, aby sa mohla venovať synovi počas letných prázdnin v čase od 08.08 do 20.08. kedy bol súdom učený osobitný režim starostlivosti počas školských prázdnin a jeho športovo-záujmovej činnosti , avšak opak je pravdou . Ak by tvrdenie matky bolo pravdivé, zabezpečila by si pracovné povinnosti tak, aby syn mohol stráviť tento čas so svojou matkou a absolvovať aj celý oficiálny tréningový proces FC Košice U9. Od začiatku poukazuje na fakt, že je potrebné naplňať synove potreby aj v oblasti športovo-záujmovej činnosti, pretože táto oblasť utužuje dieťa nielen po stránke zdravotnej, ale aj osobnostnej a charakterovej a maloletý syn má aj záujem o tento šport , baví ho, rád chodí na tréningy , chce sa zlepšovať a dosahuje dobré výsledky. Okrem toho sa môže vývoj syna pobeť profesionálnym smerom aj v tejto športovej disciplíne a práve ležérnym prístupom matky, ktorá takto ignoruje tieto skutočnosti a predovšetkým záujem a záľubu A. o šport, môže dôjsť k negatívnym dôsledkom, ktoré budú mať vplyv na jeho ďalší plnohodnotný život. Okrem tvrdení, ktoré doposiaľ prezentoval, poukazuje týmto aj na všestranný rozvoj dieťaťa, ktorý je prístupom matky značne upieraný. Nie je pravdou, že matka si vie zariadiť pracovné povinnosti tak, že sa môže synovi dostatočne venovať a tráviť s ním čas súdom určený a tiež zabezpečiť ak jeho športové záujmy. Práve aj pracovné povinnosti mimo Košíc ju nútia nechávať syna napospas cudzej osobe len preto, aby mu dokazovala, že si to vie zariadiť. Matka aj tento krát bola v práci , dokonca mimo Košíc, pričom o maloletého syna sa starala cudzia osoba, s ktorou maloletý A. nemá dobrý vzťah . V danom prípade sa domnieva , pričom je to zrejme aj zo samotného správania matky , že matke skutočne nejde o najlepší záujem maloletého A. , ale len chce dokázať súdu, že je schopná sa o syna postarať, čo však nie je pravdou, a čo potvrdzuje aj samotným svojim správaním, že ani počas určeného osobitného režimu starostlivosti (školské prázdniny) , ktorý je dopredu daný , si nevie zabezpečiť svoje pracovné povinnosti , aby tento čas školských prázdnin strávila so synom , a nechávala ho napospas cudzím ľuďom , pričom A. týmto správaním matky trpí . Ak kolízna opatrovníčka tvrdí, že vykonáva dohľad nad prípadom, mala by dohliadať aj na tieto skutočnosti a prezentovať ich pred súdom. Na základe uvedených skutočností trvá na podanom odvolaní ako aj na jeho dôvodoch a žiada, aby odvolací súd rozhodol plne v súlade s odvolacím návrhom. Otec predložil dôkazy v podaní z 1.11.2021. Matka dňa 1.11.2021 mu odmietla vydať dieťa po ukončení jesenných prázdnin aj napriek tomu, že to tak majú určené. Niekoľkokrát pritom poukazoval na správanie matky a jej priateľa, ktorý ho 1.10.2021 napadol a to tak, že ho udral do oblasti brucha a tváre. Napriek jeho žiadosti mu neumožnili, aby sa s maloletým synom stretol. Práve naopak, ho priateľ matky odstrčil a zabránil mu v styku s dieťaťom. Je potrebné uviesť, že takéto agresívne konanie, ktorého bolo dieťa svedkom, vyvoláva u neho stav enormnej psychickej záťaže a ovplyvňuje jeho zdravý psychický vývin. Priateľ matky nazýva maloletého pejoratívnymi názvami, robí si z neho žarty a robí mu nervy. Tieto tvrdenia uviedol aj sám maloletý, ktorý vypovedal pred kolíznym opatrovníkom. Zároveň uvádza, že matka aj s priateľom častokrát požívajú alkoholické nápoje, pričom žijú iba v jednoizbovom byte. Poukazuje na to, že aj z hľadiska bývania, ale aj z hľadiska vzťahov v tejto domácnosti, nie je vhodná striedavá starostlivosť. V prílohe predložil lekársku správu nález z 1.10.2021, záznam o podaní oznámenia z 1.11.2021 o priestupku proti občianskemu spolunaživaniu.

Matka v odvolacej duplike uviedla, že skutočnosti uvádzané otcom o odmietnutí vydania maloletého syna po skončení jesenných prázdnin a údajnom napadnutí jeho osoby, sú zjavne nepravdivými, vykonštruovanými a zavádzajúcimi skutočnosťami. K tomu ďalej uviedla, že dňa 1.11.2021 v doobedňajších hodinách informovala otca prostredníctvom sms, že maloletý A., ktorý predtým prišiel do kontaktu s pozitívnou osobou a mal príznaky, vyšiel dvakrát pozitívny výsledok na domácom AG Covid teste. Už dňa 31.10. bol pritom A. na PCR teste, na výsledok ktorého sa čakalo. Na základe zdokumentovaného zdravotného stavu maloletého A. sa preto chcela s otcom dohodnúť, aby do doby výsledku testu ostal u nej, nakoľko boli v karanténe. Zo strany otca jej však boli adresované len vulgárne a agresívne správy, ktoré neprestali ani na výslovné prosby maloletého A.. Následne dňa 1.11.2021 o 17:00 hod. napísal otec správu, že čaká maloletého pred vchodom. Na to mu odpísala, že mu choré dieťa nevydá a nech príde po doručení výsledku PCR testu. Otec vzniknutú situáciu nerešpektoval a naďalej trval na odovzdaní syna. Jeho naliehanie sa začalo stupňovať a k vypisovaniu správ pridal opakovane vyzváňanie na vchodový zvonček. Konanie otca maloletého A. značne stresovalo, keďže už

v minulosti ho otec násilím vzal z domácnosti priamo zo sprchy. Preto išla pred bytový dom a pokúsila sa otcovi v sprievode jej partnera vysvetliť a vyriešiť existujúcu situáciu. Otec však nič nerešpektoval, kričal na ňu a nasilu sa natlačil do vchodu bytového domu. Po ceste do bytu na ňu vrieskal a nadával jej. Pri dverách do bytu sa intenzita jeho správania ešte vystupňovala. Dobíjal sa do bytu a silou mocou chcel A. vziať so sebou. Jeho krik bol taký intenzívny, že prinútil susedu vyjsť z bytu a dohovoriť otcovi, aby sa ukludnil a odišiel. Medzitým zavolala policajnú hliadku, ani to však nepomohlo. Pri vytlačaní otca z bytových dverí, keď ju otec chmatol za ruku, ho jej priateľ v nutnej obrane veľmi slabou intenzitou udrel dlaňou po líci a následne po jeho opustení priestoru dverí do bytu za ním zabuchla dvere. Maloletý bol veľmi vystrašený zo správania otca a ešte niekoľko dní kládol otázku, prečo otec tak vyvádza. Po príchode policajnej hliadky A. na otázku policajta, s kým chce tráviť karanténu odpovedal jednoznačne, že s ňou. Dňa 2.11.2021 v ranných hodinách prišiel výsledok PCR testu s výsledkom pozitívny. Okamžite o tom informovala otca, následne triednu učiteľku, futbalového trénera a detskú lekársku. Neskôr kontaktovala aj kolízneho opatrovníka s tým, že otec sa na ňu obrátil, že nevie čo s dieťaťom a má o neho obavy. Následne boli spolu s partnerom predvolaní na políciu za účelom podania vysvetlenia. Vo veci samej opakovane uvádza, že odvolanie otca je nutne kvalifikovať ako nedôvodné vo všetkých ním uvádzaných odvolacích dôvodoch, skutkových tvrdeniach jej právnej argumentácie a preto navrhuje, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil. V prílohe predložila sms komunikáciu s otcom zo dňa 1.11.2021.

Vo vyjadrení otec uviedol, že od rozhodnutia súdu zo dňa 16.04.2021 matka vôbec nerešpektuje jeho právo na výchovu dieťaťa pričom matka vôbec nepozera na najlepší záujem mal. A.. Matka mu dňa 01.11.2021 odmietla dať mal. A. s odôvodnením, že je pozitívny na ochorenie COVID 19, pričom toto uviedla iba prostredníctvom správ na sociálnej sieti Messenger, avšak bez akéhokoľvek preukázania sa pozitívnym testom pre mal. A.. Ďalej uvádza, že pochybením súdu prevej inštancie trávil mal. A. už druhé Vianočné sviatky so svojou matkou, pričom v roku 2020 s ňou trávil tieto sviatky tiež. Na uvedené však súd neprihliadol a vo výroku rozsudku zo dňa 16.04.2021 určil, že mal. A. bude na Vianoce u matky aj keď A. nechcel. Následne hneď po Vianočných sviatkoch aj napriek už určenej povinnosti starať sa o A., matka ho chcela 28.12.2021 k nemu poslať, avšak doma nebol nakoľko nechcel tráviť Vianoce sám bez A.. Z prepisu komunikácie počnúc dňom 26.12.2021 je jednoznačne zreteľné, že maloletý A. so svojou matkou nechcel tráviť zvyšok Vianočných sviatkov. Už 26.12.2021 mu totiž z účtu matky na sociálnej sieti Messenger napísal správu „, Oco zajtra pre mňa príde poobede.“ Ďalej písal dňa 27.12.2021 a 28.12.2021. V správe zo dňa 27.12.2021 maloletý ďalej poukazuje na to, že vianočné sviatky trávi s partnerom matky, ku ktorému má negatívny vzťah od počiatku. Na uvedené poukazoval otec už v priebehu konania pred súdom prvej inštancie, pričom súd tieto tvrdenia absolútne nechal do úvahy. Maloletý v správe zo dňa 27.12.2021 uvádza: „, Oco, som s tým tlusťochom“. Dňa 31.12.2021 a 01.01.2022 sa opätovne dotazuje otca kedy po neho príde, že chce už ísť domov. Dňa 02.01.2022 mal. A. opäť písal, aby po neho prišiel a to aj napriek tomu, že mal. A. mal stále ešte podľa výroku rozsudku tráviť čas u matky. Zároveň s prepisu komunikácie jednoznačne vyplýva, že matka nerešpektuje ani záujmové aktivity mal. A., ktorý v správe zo dňa 02.01.2022 uvádza, že „, chce už chodiť na tréningy“ a žiada, aby ho od matky zobral preč. Tieto slová potvrdzujú hrubý nezáujem matky o rozvíjanie intelektu A. a samotný tréner, kde A. trénuje svoj obľúbený hokej potvrdil na dotazovanie, že A. na tréningoch dňa 20.12.2021, 22.12.2021, 03.01.2022 a 05.01.2022 chýbal. V uvedenom prípade sa preto naskytá otázka, čo bolo pre matku v uvedených termínoch prednejšie ako odniesť svoje dieťa na tréning, pričom vie, že mal. A. vyjadruje aktívnu túžbu sa týchto tréningov zúčastňovať. Model striedavej starostlivosti určenej súdom vôbec neplní svoj účel. Matka dokonca sama nevie dodržať termíny, ktoré žiadala v napadnutom rozsudku určiť. Sama určuje kedy s ňou má maloletý byť a kedy nie. Svojevoľne si totiž matka určovala termíny počas Vianoc, následne po jarných prázdninách v piatok 4.3.2022 si neprevzala syna lebo jej to nevyhovovalo. Dňa 11.02.2022 si takisto maloletého nechcela prevziať nakoľko jej priateľ mal byť pozitívny na ochorenie COVID 19. Matka však ale opätovne dala prednosť pred svojim maloletým synom svoju priateľovi. Tohto kludne mohla poslať z domácnosti preč do izolovanej karantény a mal. by tak mohol s matkou tráviť určený čas. To len opätovne potvrdzuje jeho slová o tom, že matka nie je a ani nebola pripravená na striedavý model starostlivosti o mal. A.. Na mal. A. táto situácia vplyva veľmi negatívne. Chlapec totiž do poslednej chvíle nevie či pôjde ku matke alebo nie, nakoľko táto mení súdom určené termíny na poslednú chvíľu čo treba mal. náležite vysvetliť nakoľko tento nechápe prečo si pre neho mama neprišla a následne prečo ak už u matky je nemôže ísť k nemu naspäť. Síce sa snaží dodržiavať všetky termíny a časy predbežne stanovené súdom kedy má byť A. u neho a kedy u matky, no tejto to nevyhovuje a upravuje si termíny ako jej to pasuje, pričom matka sa dožaduje aj

termínov kedy má byť s mal. A.. Matka trvalo klame aj pred súdom , kde sa vyjadruje , že má na mal. A. čas. Matka pracuje na zmeny v prevádzke do 21.00 hod. a prichádza do bytu okolo 21:30 hod. Takisto chodí na služobné cesty mimo Košíc, obvykle na 3 až 4 dni kedy s mal. A. nie je. A. je v tom čase s matkiným priateľom, o ktorom nemá žiadne vedomosti aký je človek. Nemá však vlastné deti a sám mal. A. sa vyjadril pred sociálnou pracovníčkou ako aj u doktorky, že ho mal priateľ matky štípať, búchať, dokonca mal od neho škrabenec. Z uvedeného dôvodu má o mal. A. vážne obavy, nakoľko nevie ako sa prejavuje matkin priateľ intelektovo a čo od neho možno očakávať. Mal. A. uvádza, že s ním musí spať v jednej miestnosti, ďalej , že matkin priateľ chrápe a pozerá TV dlho do noci, matke nadáva. Toto uviedol mal. A. aj priamo u doktorky. V správe sa uvádza, že je v domácnosti je podozrenie na šikanu. Sociálna pracovníčka pritom žiadnym adekvátnym spôsobom nevyhodnocuje matkinho priateľa ako ani neprizerá na jeho názor. V čase, keď je matka na pracovnej ceste, v tom čase musí chodiť A. zo školy sám o čom svedčia aj žiadosti matky zasielaných do ŠKD. Po tom čo príde mal. A. domov k matke zhruba o 16:00, musí byť do 21:30 hod. mal. v byte sám alebo s matkiným priateľom , ktorý je pre neho cudzí človek. Ani v piatok alebo nedeľu pri prebratí/odovzdaní mal. A. matka častokrát nie je doma lebo pracuje do 21:30 hod. S mal. A. musí neustále dobiehať zameškané učivo v škole, nakoľko matka si s ním domáce úlohy nerobí, keďže je v práci do 21 hod. Uvedené potvrdzujú aj samotné učiteľky a družinárky v škole, že je veľký rozdiel, keď je mal. u mamy a keď u neho. Aj naďalej platí všetky výdavky počnúc školným, tréningami, ďalej účasť na turnajoch, sústreďenia, športové potreby atď. pričom matka na uvedené neprispieva. Zo strany matky je jej prístup k plneniu rodičovských povinností očividne nezodpovedný. Ak by chcela, mohla by zmeniť pôsobisko svojej práce a začať pracovať v prevádzke LIDL, ktorý sa nachádza na sídlisku , kde matka býva a kde sú zmeny nastavené tak, aby tam vedeli pracovať aj matky s deťmi. Mal. A. nechce brániť v stretávaní s matkou a preto ak nebude matka v práci a A. nebude mať tréning alebo iné aktivity, môže matka s mal. A. tráviť spoločné chvíle. Poukazuje aj nato, že súd prvej inštancie vôbec neskúmal názor a najlepšie záujem mal. A.. V tejto súvislosti by rád poukázal na zohľadnenie názoru dieťaťa a jeho možné vystavenie konfliktu lojality a následnému pocitu viny. Tu by pripomenul všeobecné právo dieťaťa –právo byť vypočuté v súdnom konaní, ak toto konanie má priamy vplyv na dieťa. V tejto súvislosti sa prihliada na rozumové a vôľové schopnosti dieťaťa. V tomto prípade ide o dieťa, ktoré už vie posúdiť dosah jeho názorov a potrieb na výsledok konania. V tejto súvislosti poukazuje na vek mal. A., ktorý bezpochyby vie posúdiť dosah svojich tvrdení a formulovať ich tak, aby sa prejavila jeho vôľa a schopnosti jasne formulovať svoje stanoviská. Z tohto hľadiska by mal byť ponechaný v jeho starostlivosti, čo v podstate vyjadruje aj samotný mal. A.. Tak ako to už vyššie uviedol, považuje rozsudok Okresného súdu Košice II zo dňa 16.04.2021 za nedostatočne odôvodnený. Nakoľko ide o rozhodnutie, ktoré podstatným spôsobom vstupuje do práv maloletých detí, malo by byť takéto rozhodnutie právne aj argumentačne vyšpecifikované a malo by vzbudzovať mieru pravdy a spravodlivosti, pretože porušenie práv dieťaťa, ktoré sa nemôže brániť a svoje cítenie nemôže preukázať, môže ako to uvádza aj odborná literatúra, viesť k trvalým psychickým problémom dieťaťa, ktoré si prenáša aj do dospelosti. Zo samotného odôvodnenia s ohľadom na jeho návrhy v konaní jednoznačne vyplýva, že súd prvej inštancie v danom prípade vôbec nerešpektoval „ najlepšie záujem „ dieťaťa. V tomto ohľade pripomína judikatúru súdu k problematike starostlivosti o maloletých vrátane výkonu rozhodnutí a styku s maloletými ,podľa ktorej je rozhodujúcim kritériom pri rozhodovaní v týchto otázkach najlepšie záujem dieťaťa („ best interest of child“) , na ktorý už poukazoval aj v predošlých podaniach. V danom prípade 9- ročné dieťa je už schopné vyjadriť svoj názor . Nová právna úprava posilnila participačné právo dieťaťa. Súd je povinný maloletého informovať o prebiehajúcom súdnom konaní a nie len o výsledku rozhodnutia , ako to malo byť aj v tomto prípade. Je len úlohou súdu zvoliť vhodný procesný úkon, primeraný rozumovej a vôľovej vyspelosti maloletého , ktorý mu umožní pochopiť význam a následky rozhodnutia v súdnom konaní . Súd tieto nové zásady vôbec nevyužil ,vôbec nerešpektuje vôľu mal. A. a jeho skutočný záujem a pranie byť s ním. Rozhodnutie ho nechráni, nezisťuje jeho názor , napriek tomu , že ide o dieťa, ktoré svoj názor vie už vysloviť . Dieťa nie je zo strany súdu a ani iných orgánov (UPSVaR) vôbec rešpektované . Maloletý A. je preto vo veku , kedy vie samostatne vyjadriť svoj názor , teda jeho rozhodnutie by malo byť záväzné, rodičia by ho mali rešpektovať. Poukazujúc na dôvody odvolania, ako aj terajšie písomnosti doložené do spisu preto žiada odvolací súd, aby v krátkej dobe rozhodol tak, že rozsudok Okresného súdu Košice II. sp. zn : 19P/25/2020 zruší a vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie , resp. zmení v zmysle jeho návrhu. V prílohe predložil Screenshot komunikácie s maloletým počnúc od 26.12.2021 do 07.01.2022, žiadosť matky o umožnenie samostatného odchodu maloletého z ŠKD.

Kolízny opatrovník vo vyjadrení k podaniu otca uviedol, že aj keď otec nesúhlasí so zverením syna do striedavej osobnej starostlivosti, táto sa realizuje od 11/2020. Dieťa je u matky spokojné, žiada si ju, má ju rád, vyhovuje mu takýto model striedania. V domácnosti otca ani matky nezaznamenal pochybnosti v starostlivosti čo sa týka plnenia si povinnej školskej dochádzky, stravovania, ošatenia. Avšak zo strany otca dochádza k manipulácii s názormi dieťaťa, konfliktu lojality, čo deklaroval na súdnom pojednávaní a odporúčal, aby sa rodina podrobila výchovnému opatreniu. Otec neustále spochybňuje matku, dokladá do spisu lekárskej správy MUDr. I., ako je dieťaťu ubližované. S maloletým úrad vykonal niekoľkokrát pohovor a vyjadrenia maloletého nevypovedajú o skutočnostiach popisovaných otcom. Posledný pohovor bol vykonaný 27.12.2021 na žiadosť maloletého, kedy uviedol, že keď mal Covid, chcel ostať u matky, kvôli karanténe, otec prišiel k mame, zvonil dlho. Chcel, aby išiel k nemu, ale on nešiel, J. vtedy nechtiac udrel ocka. Keď skončil karanténu, išiel k otcovi, otec mu povedal, že mama ho zase bude klamať. Otec na mamu nadáva, hovorí mu, že keď boli spolu, tak sa chodila opíjať, nemá ju rád. Na otázku, či A. vypovedal na polícii odpovedal, že nie. Dodal, že sa bojí povedať otcovi pravdu, aby sa nehneval. Otec do neho stále hučí. Otec mu hovorí, že on sa chcel dohodnúť, nadáva na mamu a jej partnera, že mala podpísať dohodu, nahovára ho. Dodal, že u matky je mu dobre, s J. vychádza, chodia spolu von, na ihrisko. Dodal, že oboch má rád, k mamke je už dobrý, k psychiatričke nechodí, zatiaľ mu to vyhovuje striedať sa. Chodí na futbal. Vyjadrenia otca o tom, že úrad nezisťuje a nereflektuje na vôľu maloletého, sa nezakladajú na pravde, keďže od roku 2020 úrad viedol rozhovor s maloletým 4 x, z toho 1 x viedla rozhovor s maloletým psychológom. Dňa 2.11.2021 sa otec vyjadril, že bol napadnutý partnerom matky. Maloletý mal byť prítomný. Otec doložil do spisu lekársku správu a podanie z polície. Uviedol, že maloletý A. sa má k nemu vrátiť podľa rozsudku, ale matka mu ho odmietla vydať. Preto kontaktoval matku, ktorá sa vyjadrila, že maloletý je v karanténe. Matka otca informuje o každej zmene, o zdravotnom stave maloletého. Otec s matkou nekomunikuje žiadnou formou, nakoľko to nie je pre neho partner na komunikáciu a urobí všetko, aby dosiahol to, aby bol maloletý A. zverený do jeho výlučnej starostlivosti. Niekoľkokrát dotazoval otca, prečo s matkou nekomunikuje, otec sa vyjadril, že nie je dôvod. S otcom je ťažká komunikácia, pretože neberie ohľad na dieťa, na jeho potreby, že túži vyrastať aj s matkou, má s ňou dobrý vzťah, taktiež aj s partnerom matky, trávia spolu čas ako rodina, chodia na ihrisko. Otec matke zazlieva, že ho opustila, pretože nezvládala život a správanie otca. Podala na neho aj trestné oznámenie za ublíženie na zdraví. Z uvedeného dôvodu naďalej zotrúva na svojich predchádzajúcich vyjadreniach a navrhuje potvrdiť rozsudok súdu prevej inštancie.

Otec v prílohe predložil odvolaciemu súdu lekársku správu ošetrojúceho lekára k podanému odvolaniu. Ďalej uvádza, že závery Okresného súdu Košice II sú vzhľadom na skutkový stav neudržateľné. Má za to, že v záujme dieťaťa je zverenie do jeho osobnej starostlivosti. Maloletý navštevuje tréningy, na ktoré chodí iba s ním, nakoľko matka s ním chodiť nestíha. Na chlapca zle vplyva situácia, že v malom byte, kde matka býva, nemá vytvorené svoje prostredie – detskú izbu a musí zdieľať spoločnú izbu s priateľom matky, s ktorým nemá dobrý vzťah. Z lekárskej správy zo dňa 22.9.2022 vyplýva, že maloletý A. je situáciou zneurotizovaný a model striedavej starostlivosti nie je v jeho záujme. Aj naďalej trvá na znaleckom dokazovaní o stave maloletého, ktorý je k veci schopný plnohodnotne sa vyjadriť. V prílohe predložil lekársku správu MUDr. Terézie Rosenbergerovej z 22.9.2022.

Ďalšie vyjadrenia podané neboli.

Podľa ustanovenia § 2 ods. 1 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 387 ods. 1, 2 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie (vrátane súvisiacich výrokov nenapadnutých odvolaním) s konaním, ktoré mu predchádzalo, v zmysle zásad vyplývajúcich z § 65 a § 66 CMP bez

nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario v spojení s § 219 ods. 3 CSP a dospel k záveru, že súd prvej inštancie dostatočne zistil skutočný stav, posúdil ho podľa správnych ustanovení Zákona o rodine, v súlade s § 191 ods. 1 CSP vyhodnotil dôkazy, pričom prihliadol na všetko, čo vyšlo v konaní najavo, vrátane toho, čo uviedli účastníci konania, preto je odôvodnenie rozsudku presvedčivé a s jeho závermi sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožňuje. Odvolací súd konštatuje, že v priebehu konania na súde prvej inštancie boli zistené a preukázané všetky skutočnosti podstatné pre rozhodnutie o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu, v dôsledku čoho ani odvolací súd nemá pochybnosti o správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie.

K argumentácii otca týkajúcej sa nepreskúmateľnosti a arbitrárnosti rozsudku je potrebné uviesť, že podstatou práva na spravodlivý proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Odvolací súd zdôrazňuje, že súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale iba na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia, preto odôvodnenie rozhodnutia súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované právo účastníka na súdnu ochranu, resp. právo na spravodlivé súdne konanie. Do práva na spravodlivý proces však nepatrí právo účastníka konania, aby sa súd stotožnil s jeho právnymi názormi a predstavami, navrhovaním a hodnotením dôkazov, ani aby prebral a riadil sa ním predpokladaným výkladom všeobecne záväzných právnych predpisov, rozhodol v súlade s jeho vôľou a požiadavkami, ale ani právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (porovnaj IV. ÚS 252/2004, I. ÚS 50/2004, II. ÚS 3/1997, II. ÚS 251/2003). Za porušenie tohto základného práva teda nemožno považovať neúspech, resp. nevyhovenie návrhu v konaní. Právo na spravodlivý proces je naplnené tým, že súd zistí po vykonaní dôkazov a ich vyhodnotení skutkový stav a po použití relevantných právnych noriem vo veci rozhodne za predpokladu, že jeho skutkové a právne závery nie sú svojvoľné, neudržateľné a neboli prijaté v zrejmom omyle konajúceho súdu, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces. O svojvôli pri výklade alebo aplikácii zákonného predpisu súdom by bolo možné uvažovať len vtedy, ak by sa jeho názor natoľko odchýlil od znenia príslušných ustanovení, že by zásadne poprel ich účel alebo význam. Stručne možno zhrnúť, že odlišný názor účastníka konania vo vzťahu k hodnotiacemu úsudku súdu nečiní rozsudok nepreskúmateľným ani nezákonným, ako sa mylne domnieva otec v podanom odvolaní.

Z obsahu odvolania otca vyplýva, že namieta nedostatočne zistený skutočný stav súdom prvej inštancie. K uvedenému odvolací súd poznamenáva, že ani pri rešpektovaní vyšetrovacej zásady súd nemusí vykonať všetky účastníkom navrhnuté dôkazy, pretože výber dôkazov, ktoré sa budú v rámci dokazovania vykonávať, je výlučne na súde aj s poukazom na článok 10 ods. 1 a 2 Základných princípov CMP, z ktorého vyplýva, že dôkazy a tvrdenia účastníkov hodnotí súd podľa vlastnej úvahy v súlade s princípmi, na ktorých spočíva tento zákon, pričom žiaden dôkaz nemá predpísanú silu. Právomoc konať o veci, ktorej sa návrh týka, v sebe obsahuje i právomoc súdu posúdiť to, či a aké dôkazy na zistenie skutkového stavu sú potrebné, a akým spôsobom sa zabezpečí dôkaz na jeho vykonanie (I. ÚS 52/2003). Odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie ohľadne nevykonania znaleckého dokazovania, vzhľadom na doterajší priebeh a hospodárnosť konania, pričom otec ani v odvolaní neuviedol žiadne iné argumenty než tie, na ktoré poukazoval v priebehu konania. Uvedené dokazovanie by aj podľa názoru odvolacieho súdu neprinieslo žiadne nové výsledky vzhľadom na už ustálený skutočný stav vo veci zistený výsluchom účastníkov, správami kolízneho opatrovníka, ktorý opakovane zisťoval pomery v rodine maloletého dieťaťa, a ktoré vyplynuli z celkového správania sa účastníkov konania v priebehu súdneho konania, vrátane ich vyjadrení a podaní k veci samej. Podstatou znaleckého dokazovania ustanovením znalca z odboru psychológie je poskytovanie odpovedí na odborné otázky v sporných prípadoch v konaniach vo veciach starostlivosti súdu o maloletých, styku s maloletým, posudzuje indikáciu právnych opatrení v prospech detí, úpravy rodičovských práv a povinností, vyživovacej povinnosti, posudzuje spôsobilosť rodičov vykonávať rodičovské práva a povinnosti. Z otcom podaných návrhov, ktoré produkoval aj v odvolacom konaní, je zrejmé, že usiluje o znalecký posudok, vyjadrenie znalca, eventuálne odborné stanovisko, ktoré by obsahovalo konkrétnu úpravu práv a povinností rodičov vo vzťahu k maloletému dieťaťu, a to v súlade s jeho názorom, že v záujme dieťaťa je len zverenie do jeho výlučnej starostlivosti. V tomto smere je však potrebné uviesť, že znalcovi a ani inému odborníkovi zásadne nepatrí právo vyjadrovať sa k prejednávanej

veci, ani navrhovať konkrétnu úpravu rodičovských práv a povinností, pričom pokiaľ sú závery znalca alebo odborné stanoviská formulované tak, že priamo odpovedajú na to, o čom má rozhodnúť súd, prekračujú tak rámec odborného posúdenia. Na takéto závery súd nie je povinný prihliadať, pretože zasahujú do jeho rozhodovacej právomoci, či už v rámci hodnotenia dôkazov, alebo rozhodnutia vo veci samej. Uvedený záver je možné prijať aj vo vzťahu k správam psychiatricky MUDr. Rosenbergerovej predloženými otcom, ktorá rovnako pri formulovaní svojich odporúčaní vychádzala len z jednostranných vyjadrení otca a vyšetrenia dieťaťa. Napokon odvolaciemu súdu nie je zřejmý účel psychiatrického vyšetrenia dieťaťa, a to ešte bez vedomia a súhlasu matky, ktoré súd prvej inštancie správne vyhodnotil ako nehodnoverné a z toho dôvodu na ne neprihliadal.

Súd prvej inštancie pri rozhodovaní o zverení dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti vychádzal z koncepcie rovnoprávneho postavenia rodičov v zmysle Dohovoru o právach dieťaťa (bod 47. odvolaním napadnutého rozsudku) pričom ju správne interpretoval a zo správnych skutkových záverov vyvodil i správne právne závery, preto nie je dôvodná argumentácia otca, že súd prvej inštancie nesprávne právne posúdil vec. V tomto prejednávanom prípade bolo nepochybne preukázané, že obidvaja rodičia sú spôsobilí svoje dieťa vychovávať, obidvaja majú o osobnú starostlivosť o dieťa záujem a aspoň jeden z rodičov so zverením dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti súhlasí. Pokiaľ ide o ďalšie hmotnoprávne podmienky striedavej starostlivosti, a to že takáto starostlivosť je v záujme dieťaťa a takto budú lepšie zaistené potreby dieťaťa, tieto vyplývajú jednak z vôle dieťaťa, ktoré verbalizuje svoj pozitívny vzťah k obojom rodičom, a preto je namieste, aby boli dieťaťu vytvorené vhodné podmienky na rovnocenný pomer zabezpečovania starostlivosti zo strany oboch rodičov, ktorú starostlivosť je možné zabezpečiť práve striedavou osobnou starostlivosťou, ktorá sa najviac približuje svojím charakterom k starostlivosti zabezpečovanej obojmi rodičmi súčasne počas ich spolužitia. Napokon striedavá osobná starostlivosť o maloleté dieťa sa realizuje od 27.11.2020 aj napriek tomu, že otec so striedavou osobnou starostlivosťou nesúhlasí. Z argumentácie otca aj v priebehu odvolacieho konania vyplýva výrazné subjektívne vnímanie nielen vykonaného dokazovania a záverov z neho vyplývajúcich, ktoré nie sú v súlade s jeho presvedčením o nevhodnosti akejkoľvek širšej participácie matky na výchove a starostlivosti o dieťa (aj keď neustále poukazuje na to, že dieťa potrebuje aj matku), pričom rovnako tak vníma aj prejavenú vôľu, eventuálne iný názor dieťaťa. Rozsiahla odvolacia argumentácia otca s následnými doplneniami bola zameraná na osobu matky. Vykonaným dokazovaním však neboli zistené žiadne významné skutočnosti, ktoré by diskvalifikovali niektorého z rodičov (matku) zo starostlivosti o dieťa, pričom takýmto diskvalifikačným momentom nemôžu byť v zásade ani okolnosti rozpadu partnerského vzťahu medzi rodičmi (odchod matky), pracovná pozícia toho – ktorého rodiča, bytové podmienky na strane matky (1- izbový byt matky, ktorý podľa otca nie je vhodný na výkon starostlivosti o dieťa) či prípadné vynechanie hokejových tréningov maloletým, čo otec namieta takmer vo všetkých svojich podaniach. V ďalšom považuje námietku otca vo vzťahu k nedostatočnej starostlivosti matky o dieťa za nedôvodnú aj s poukazom na vek dieťaťa (9 rokov), ktoré dokáže samostatne zabezpečovať svoje potreby bez dohľadu rodičov a zároveň sa učí samostatnosti. Taktiež sa odvolaciemu súdu javí reakcia otca ohľadom incidentu, ktorý sa odohral v čase, keď bolo maloleté dieťa pozitívne na Covid 19 a chcelo zostať u matky, ako neprimeraná, nakoľko otec svojim správaním nadmieru zaťažuje dieťa a vystavuje ho stresu, aby sa rozhodlo s kým chce zostať. Ak je maloleté dieťa dlhodobo vystavené takýmto tlakom a stresom z vlastného rozhodnutia, môže postupne dochádzať k ohrozeniu jeho zdravého duševného vývoja. Zdôrazňuje, že dieťa nedisponuje obrannými mechanizmami, ktoré mu umožňujú adaptovať sa vo vzťahoch a potrebuje v prvom rade vyrastať v prostredí vzájomného rešpektu a neupierania práva na oboch rodičov. Na tomto mieste je snáď potrebné dodať, že každý rodič má určitú ideálnu predstavu o tom, čo je pre jeho dieťa vhodné a čo nie, avšak základom rodičovskej zrelosti je schopnosť akceptovať aj druhého rodiča pri výchove dieťaťa, s čím súvisí aj prijatie jeho výchovných postupov, ktoré len tým, že sú odlišné, neznamenajú žiadne ohrozenie dieťaťa. Odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť, že súd prvej inštancie, ako aj orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately ustanovený za kolízneho opatrovníka prijal vhodné opatrenia smerujúce k odstráneniu negatívneho stavu. Je nepochybné, že otec nesúhlasí s rozhodnutím súdu, pokiaľ z neho nebude vyplývať zverenie maloletého dieťaťa do jeho osobnej starostlivosti. Poznomenáva, že napriek vyhrotenej situácii v rodine kolízny opatrovník nerezignoval na svoju funkciu a naďalej vyvíjal maximálne úsilie, aby došlo k obnoveniu narušenej komunikácie medzi rodičmi v prospech maloletého dieťaťa, ktoré je v masívnom konflikte lojality, pričom otec si jeho konanie mylne vysvetľuje, ako konanie v prospech matky. Taktiež okolnosti namietane otcom vo vzťahu k správaniu sa partnera matky k maloletému dieťaťu neboli preukázané, preto ostali v rovine ničím nepodložených tvrdení. Pokiaľ otec namieta, že nemohol

s dieťaťom tráviť vianočné sviatky, je nutné poznamenať, že matka sa snažila umožniť mu stretnutie s dieťaťom, avšak už mal iný program. Argumentácia otca, že matka nerešpektuje jeho právo na výchovu dieťaťa, je v tomto smere nedôvodná, nakoľko je nepochybné, že striedavá starostlivosť sa naďalej realizuje. Odvolaciemu súdu sa žiada dodať, že ak otec nezmení svoj postoj k matke a neumožní jej plnohodnotne sa podieľať na výchove maloletého dieťaťa a neupustí od masívneho vystavovania dieťaťa konfliktu lojality, môže byť jeho správanie vyhodnotené ako rozporné s najlepším záujmom maloletého dieťaťa, čím sa diskvalifikuje aj z rovnoprávneho postavenia rodiča s následkom nutnosti zverenia dieťaťa do výlučnej starostlivosti matky.

Pokiaľ ide o námietky otca vo vzťahu k vyhodnoteniu vôle maloletého dieťaťa, resp. jeho nevypočutia súdom, je potrebné dodať, že súd prvej inštancie venoval náležitú pozornosť názoru maloletého dieťaťa, ktorý správne interpretoval vzhľadom na jeho vek a rozumovú vyspelosť maloletého opakovane vyjadrenú pred kolíznym opatrovníkom a psychologičkou Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Košiciach. Maloletý svoju vôľu prejavil aj u pedopsychiatricky K. I., pričom je odlišná a práve na uvedenú správu otec opakovane v odvolacom konaní poukazuje. Z uvedeného je zrejme, že otec maloletého zbytočne zaťažuje prebiehajúcim súdnym konaním, či zbytočným vyšetrovaním dieťaťa, pretože dieťa na podvedomej báze vníma jeho nesúhlas nielen s jeho zverením do striedavej osobnej starostlivosti, ale s akoukoľvek inou otázkou, ktorá sa ho týka. Odvolací súd konštatuje, že súd síce má prioritne prihliadať na vôľu dieťaťa, avšak musí zistiť, či maloleté dieťa je schopné samostatne prejať vôľu z hľadiska mentálnej vyspelosti a zároveň, či táto vôľa dieťaťa nie je ovplyvnená manipuláciou rodičov s dieťaťom a až následne vyhodnotiť, či dieťaťom prejavená vôľa je skutočne v jeho najlepšom záujme. V priebehu konania maloletý viackrát prejavil vôľu byť s oboma rodičmi a otec by si mal v prvom rade uvedomiť, že odlišný názor dieťaťa prezentovaný pred ním, matkou, kolíznym opatrovníkom, pedopsychiatrom vyplýva zo skutočnosti, že je v masívnom konflikte lojality, pričom práve z podaní otca možno vnímať podprahovú manipuláciu s dieťaťom. Výsluch maloletého dieťaťa súdom, by takto nepriniesol žiadne nové zistenia, než tie, ktoré už boli uvedené.

Odvolací súd sa stotožnil aj s intervalom striedania starostlivosti oboch rodičov, a to v rozsahu jedného týždňa, ktorý zohľadňuje vek dieťaťa a jeho aktuálne potreby s tým, že súdna prax ustálila, že pre deti v útlom veku je vhodné striedanie v priebehu niekoľkých dní, u detí po nástupe do školy ide spravidla o týždňový interval a s pribúdajúcim vekom sa môže tento interval rozširovať na dvojtýždňový až mesačný podľa aktuálnych potrieb dieťaťa, ako aj možností rodičov. Týždňový interval u detí v školskom veku je vhodný práve s poukazom na plnenie školských povinností, ktoré súvisle zabezpečuje v každom týždni jeden z rodičov a následne s týmto rodičom môže tráviť i oddychovú časť týždňa, kedy sa súčasne pripravuje aj na starostlivosť, ktorá mu bude poskytovaná nasledujúci týždeň druhým rodičom. Možno tiež konštatovať, že v súdnej praxi je práve týždňový interval najčastejším intervalom striedania starostlivosti rodičov o dieťa. Otec taktiež namieta nedostatok konštruktívnej komunikácie medzi rodičmi ako dôvod, pre ktorý nie je možné realizovať striedavú osobnú starostlivosť, pričom paradoxne sám akúkoľvek komunikáciu s matkou odmieta (viď aj zápisnica zo súdneho pojednávania z 16.4.2021). Nedostatok komunikácie medzi rodičmi však zásadne právna prax ani najvyšších súdnych autorít nepovažuje za kontraindikáciu pre striedavú osobnú starostlivosť oboch rodičov, má byť práve stimulom na jej zlepšenie. Súdom prvej inštancie takto správne vychádzajúc aj zo správania rodičov dospel k odôvodnenému záveru, že v danom prípade je indikované aj uloženie výchovného opatrenia podľa § 37 ods. 2 písm. d/ Zákona o rodine (výrok VIII.), ktoré sa bude realizovať na Referáte poradensko-psychologických služieb Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Košiciach po dobu 6 mesiacov, čo je aj podľa názoru odvolacieho súdu potrebná doba vzhľadom na dlhodobé trvanie konfliktu medzi rodičmi a ich neschopnosť odstrániť komunikačné problémy, ktorých intenzita sa zjavne stupňuje, ako nepochybne vyplýva z podaní rodičov, hlavne otca v priebehu odvolacieho konania, zrejme v dôsledku rozhodnutia súdu o zverení maloletého dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov, kedy ešte pretrváva boj rodičov o svoju pravdu, či predstavu výkonu starostlivosti o dieťa.

K odvolacím námietkam otca vo vzťahu ku kolíznemu opatrovníkovi odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že v zmysle ustanovenia § 73 ods. 2 písm. b/ a ustanovenia § 90 ods. 4 písm. a/ zákona č. 305/2005 Z.z. o sociálnoprávnej ochrane detí a o sociálnej kuratele, miestne príslušným priamo zo

zákona na vykonávanie funkcie kolízneho opatrovníka podľa ustanovenia § 31 ods. 2 Zákona o rodine je úrad práce, sociálnych vecí a rodiny, v obvode ktorého má maloleté dieťa obvyklý pobyt. Tento úrad je priamo zo zákona miestne príslušný na vykonávanie funkcie kolízneho opatrovníka v danom konaní. Na plnenie týchto úloh disponuje príslušný úrad pracovníkmi, ktorí sú osobitne odborne pripravení vykonávať takto určené úlohy, vždy pritom chránia záujmy maloletého dieťaťa, a to bez ohľadu na vplyv, názory, predstavy, či zásahy rodičov alebo iných subjektov. V tejto súvislosti musí kolízny opatrovník konať profesionálne a byť odolný voči takýmto vplyvom. Odvolací súd zdôrazňuje, že úrad má zákonnú povinnosť zastupovať výlučne záujmy dieťaťa a nie niektorého z rodičov (§ 61 Zákona o rodine), preto jeho výhrady ohľadom kolízneho opatrovníka vzhľadom na vyššie uvedené nie sú dôvodné.

Odvolací súd sa stotožnil s rozhodnutím o určení výživného (výrok IV.) pre maloletého v rozsahu 200 EUR mesačne na dorovnanie životnej úrovne dieťaťa počas intervalu striedavej osobnej starostlivosti u matky vzhľadom na rozdielne príjmové a majetkové možnosti a schopnosti oboch rodičov. V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že už zo samotného charakteru striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov o dieťa vyplýva, že každý z rodičov si plní vyživovaciu povinnosť k dieťaťu v rozsahu svojich možností, schopností a majetkových pomerov v čase, kedy zabezpečuje starostlivosť o dieťa. Dieťa takto participuje aj na majetkových pomeroch toho – ktorého z rodičov a na jeho životnej úrovni. Výnimčne v prípade, ak sú príjmové či majetkové pomery rodičov výrazne odlišné, je možné tomu z rodičov, ktorého pomery sú lepšie, určiť vyživovaciu povinnosť, ktorú bude plniť na dieťa k rukám druhého z rodičov, a to za účelom dorovnania životnej úrovne dieťaťa aj počas intervalov starostlivosti o dieťa tým z rodičov, ktorý má podstatne nižšie príjmy, či majetkové pomery. Rovnako je potrebné zdôrazniť, že zákonná vyživovacia povinnosť oboch rodičov k dieťaťu neznamena mechanickú rovnosť, a to znamená, že dieťaťu nemusia byť poskytované úplne rovnaké podmienky u oboch rodičov, a teda určenie výživného na dorovnanie životnej úrovne dieťaťa nemá za cieľ dorovnať životnú úroveň druhého rodiča. V týchto intenciách je preto následne potrebné i uvažovať o tom, či je potrebné zabezpečiť participáciu dieťaťa na životnej úrovni lepšie situovaného rodiča aj počas starostlivosti zabezpečovanej druhým rodičom. Z preskúmaného spisu vyplýva, že otec zabezpečoval všetky potreby maloletého dieťaťa, pričom napriek tomu, že s matkou nežili v spoločnej domácnosti, od matky nežiadal žiadnu finančnú pomoc vo vzťahu k zabezpečovaniu potrieb maloletého dieťaťa. I napriek tomu matka prejavila záujem podieľať sa aj finančne na potrebách maloletého dieťaťa, a teda z uvedeného nevyplýva, že by sa matka snažila vyhnúť vyživovacej povinnosti k maloletému dieťaťu formou jeho zverenia do striedavej osobnej starostlivosti. K námietke otca, že matka nežiadala výživné a teda súd ho nemal určiť, odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie o určení výživného počas striedavej starostlivosti (bod 58. odvolaním napadnutého rozsudku). V ďalšom je potrebné uviesť, že pokiaľ obaja rodičia zabezpečujú starostlivosť o dieťa (formou striedavej starostlivosti), mali by mať i rovnaké právo participovať na výhodách poskytovaných štátom (napadnutý výrok V.) z ktorého vyplýva, že prídavok na dieťa je oprávnená poberať matka a daňový bonus si uplatňuje otec.

Odvolací súd sa stotožnil aj s napadnutým výrokom o osobitnom režime starostlivosti o maloletého A. (II.), ktorý je vecne správny a zákonný, a nakoľko otec voči tomuto výroku žiadne podstatné odvolacie argumenty nevzniesol, odvolací súd nepovažoval za potrebné sa s ním bližšie zaoberať, poukazujúc na odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie, s ktorým sa v plnosti stotožňuje. Zároveň sa stotožňuje aj s výrokom určení trvalého pobytu maloletého dieťaťa (VII.), keďže z praktického hľadiska jeho určenie s prihliadnutím na vlastníctvo bytu matkou, vykazuje charakter trvalosti, s čím sú prípadne spojené aj iné nároky rodičov odvíjajúce sa práve od trvalého pobytu dieťaťa.

Záverom k rozsiahlej opakujúcej sa argumentácii otca, čo je alebo nie je najlepším záujmom maloleté dieťaťa, odvolací súd dodáva, že podľa čl. 4 veta prvá a druhá CMP, sa právo aplikuje a interpretuje rovnako vo vzťahu ku všetkým účastníkom konania. Ak je účastníkom konania maloleté dieťa, koná súd v jeho najlepšom záujme a ak je to vhodné, informuje dieťa o všetkých podstatných veciach týkajúcich sa priebehu konania a veci samej. Zákon o rodine rozšíril základné zásady rodinného práva a okrem iného ustanovil kritériá najlepšieho záujmu dieťaťa, ktorý je prvoradým hľadiskom pri rozhodovaní vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú. Napriek tomu, že čl. 5 Zákona o rodine príkladne uvádza kritériá, ktoré sa zohľadňujú pri určovaní a posudzovaní záujmu maloletého dieťaťa a že na záujem dieťaťa odkazuje

niekoľko ustanovení normatívnej časti Zákona o rodine, ako i ustanovenia osobitných predpisov, tento pojem nebol doposiaľ definovaný a neboli stanovené ani jeho určujúce kritériá. Najlepší záujem dieťaťa je však zároveň pojmom pružným a adaptabilným. Je potrebné ho prispôbiť a definovať podľa konkrétnej situácie dotknutého dieťaťa, zohľadniť pritom jeho situáciu a potreby. Preto pri jednotlivých rozhodnutiach je potrebné posúdiť najlepší záujem dieťaťa a určiť ho vo svetle špecifických okolností a situácie konkrétneho dieťaťa, čo v preskúmanom prípade bolo nepochybne naplnené zverením maloletého dieťaťa do striedavej starostlivosti oboch rodičov.

Vzhľadom k tomu, že otec v odvolaní neuviedol žiadne nové skutočnosti, ktoré by mali za následok iné rozhodnutie o zverení maloletého dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti (výrok I.), osobitného režimu starostlivosti o maloleté dieťa počas školských prázdnin (výrok II.), o určení výživného (výrok IV.), o oprávnení matky poberať prídavok na dieťa (výrok V.), o určení trvalého pobytu maloletého dieťaťa (výrok VII.) a povinnosti rodičov podrobiť sa odbornému poradenstvu po dobu šiestich mesiacov (výrok VIII.), odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch ako vecne správne potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP, podľa odseku 2 tohto zákonného ustanovenia sa v celom rozsahu stotožnil s jeho odôvodnením, pričom na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia doplnil ďalšie dôvody.

Rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 vety druhej CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 a nasl. CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Uvedená povinnosť neplatí, ak je dovolateľ fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).